

Ezen lapok minden héten négyyszer, u. m. kedden, csütörtökön, pént. és vasárnap jelennek meg. Előfizetési ár félévre Buda-pesten házhöz-hordással 5 ft., borítékban 6 ft., postán borítékban 6 ft. ez p. A hirdetések minden apróbetűs hasábról 5 (öt) ez. kr. fizetnek.

Csütörtök

192.

Junius 5. 1845.

Előfizethetnél helyben a kiadóhivatalban, gránátos-utcai Dlauhy-házban 466ik szám alatt, és minden császári királyi postahivatalnál. — Az ausztriai birodalomban a külföldre menendő példányok csak a bécsi császári postahivatalnál rendeltethetnek meg.

BUDAPESTI HIRADÓ.

Előfizetési figyelmeztetés.

A jelen hónap végével „BUDAPESTI HIRADÓ“-nk 1845iki első félévi folyamata lejárván, ezennel annak második félévi (julius-decemberi) folyamára előfizetés nyitattik; jelentvén az olvasó közönség iránti kötelességgel egyzersmind, hogy e politikai lapok alakja, iránya — ugyanazon vezérlés és szerkesztés mellett — az eddigi marad. — Megjelenendnek e politikai lapok, szinte mint eddig, minden héten négyyszer. — Előfizetési ár félévre Budapesten házhöz-hordással 5 ft., borítékban 6 ft., postán borítékban 6 ft ezüst pénz. Pesten előfizethetni a kiadóhivatalban (Gránátos-utcai Dlauhy-házban 466. sz. alatt), és minden cs. kir. postahivatalnál. Az ausztriai birodalomban a külföldre menendő példányok csak a bécsi cs. postahivatalnál rendeltethetnek meg.

Borsos Márton, tulajdonos.

TARTALOM. Magyarország és Erdély. Kinevezések. Királyi jótékonyok. Megyék: Közgyűlés Pozsony- és Krassóiban. Előleges tudósítás Zalából. Budapesti hírharang. Válasz Fehérből a B. P. Híradó 181d. számának Hírharangjában közlötték. — Vízhang a „Pesti Hírlap“ban foglalt marmarosi közlésre. — Külföld. Nagybritannia. Franciaország. Norvégia. Afrika. Ausztrália. Egyveleg. Hibaigazítás. Hivatalos és magánhirdetések.

MAGYARORSZÁG és ERDELY.

Ö cs. ap. kir. Főlsége gr. Zichy Istvánt Veszprémmegye főispánját a megyei kormányzattól fölmenteni, egzerszermind buzgó és hű hivatalokdása tekintetében különös legfensőbb megelégedését nyilvánítani; e megye főispánjává pedig Marich Dávidot eddig győrmezei főispánt kinevezni, egyuttal őt díjmentesen titkos tanácsosi ranggal díszíteni; — továbbá Győrmezei főispánjává gr. Eszterházy Károlyt eddig tolnai főispánt; Tolnamegye főispánjává pedig Ürményi Józst. eddigi alnádort kinevezni legkegy. méltóztatott.

Ö cs. ap. kir. Főls. Stoffer Józst. kir. tanácsost és nádori iroda igazgatóját valós fizetéses udv. tanácsossá kinevezni, egzerszermind n. iroda-igazgatói hivatalában kegy. meghagyni méltóztatott.

Királyi jótékonyok. Ö cs. apost. kir. Flsge méltóztatott a Liptómegebeli, névszerint: Nagy- és Kis-Borove, Rasztoka, Novotty és Hully helységek éhséggel küzdő lakosainak fölségelésére 3000 pgő ftot kegy. ajándékozni.

Megyék.

Pozsonyból, majus 26. Üdvözítőnk születése után ezer nyolczszáz negyven ötödik évben pünköszt hava 26án történt, hogy t. Pozsonymegye rendei összegyűlékvének a közügyekről ősi szokás szerint tanácskoznok; mert megvagyon írva: hogy „mindeneket megvizsgáljátok, s a mi jó azt megtartsátok.“ — Ez alkalommal főispáni helytartó őmlsága következképp üdvözlé a rket. „Igen nagy örömemre válik, — ugymond — hogy a tekint. kk. és rr. körébe ismét megjelenhetek; mit annál örömebb teszek, mert biztoshatam a rket, hogy azon százasod és alkotmányunkban gyökerező kapcsolat, mely családotat a t. rr.hez köti, tágulni nem fog.“*) Azon szives ragaszkodás után, melyet a rrk. részéről oly kedvesen tapasztaltam, kijelentem, hogy kormányzásom alatt a hazai törvények ösvényéről eltérni soha sem fogok, s reményem, hogy még sokáig a t. rrk. közt lehetek.“ Harsány éljen követő a szónoklatot, melynek szünete után elnök ő méltósága figyelmeztetvén a rket, hogy a jelen gyűlés nem lévén recapitulationalis, először is a kir. intézmények és levelezések lennének felveendő, főjegyzőnk azon észrevétellel állt fel: hogy ő nem kívánja ugyan a tárgyak sorozata iránt a rr. véleményét megelőzni, de miután a mult gyűlésből két tárgy, jelesül pedig a megyeház építésében működő küldöttség jelentése különösen ezen gyűlés előleges tanácskozásul tüzetett ki, ezt a rendek emlékeztetébe hozni kötelességének tartja. Erre gróf P. J. előadja, hogy még most számosan egybegyűlve lévén a rendek, ő a megyei levelezések közül mindenek előtt Nógrádmegye levelét kívánna felolvasatni, mely ősi alkotmányunk veszélyeztetését tárgyaván, a rdek figyelmét legnagyobb mértékben igényli; mire első alispánunk megjegyzé, hogy az csak a tegnapi postával érkezett. A levél tehát felolvasatott, melyben Nógrád megye rendei szerett főispánuktól megfosztatásukat érzékenyen panaszolván, szives barátsággal s atyafisággal arra kéri a rket, miszerint iránok ők is fel ő felségéhez, hogy új kormányzás, rendszerétől elállani, vagy ha még is behozatandónak vólné, azt a megye rendezésével kapcsolatban törvényes uton eszközölni méltóztatssék. A levél felolvasatása után egy tisztelendő ur szóla, s történetileg előadván, hogy miután Klobusiczky már 1702dik évben főispáni helytartó volt, egykor pedig a bosnyák-király somogymegyei, és Mária 1ső Ferdinánd alatt szinte főispánuk lévén, ezek megyéiket bizonyosan csak helytartók által kormányozhatták, a kormány legközelebb rendelkezésiben semmi új nincs, és az nem más, mint az 1723: 5ik törvénynek**) maga az ország által rég sürgetett végrehajtása. Gróf P. J. azonban ellenkező véleménynyel volt; mert, ugymond, ha valaha, most leginkább meggyőződött, hogy a kormány rosz szándoka van. — (A mgos elnök társalgási hangon figyelmezteti itt a szónokot, hogy kifejezésre vigyázzon.) — Igen is ugymond ismétli, hogy rosz szándoka van, mert rendelkezéseiből kétségtelen, hogy az absolutismus a szabadság intézményei ellen nemcsak alattomosan áskálódik már, hanem nyilvánosan is kikel, s a hivatalnokokat Kreishauptmannokká

*) Igen különös, hogy ezen körülmény mégrtése után is felírni kívánhattak Nógrád szellemében nemes Pozsonymegyei rendei, holott amugy sem vala titok, hogy a Pálffy család pozsonymegyei örök főispánágáról, mely az itt említett kapcsolatot kepezi, szó nem lehetett sem megrtítás sem megszorítás tekintetében — Szerk.

**) Az 1570: 4 t. szavai ezek: Comitē supremo non existente, Comitatus in rebus juridicis et Dicae procedendi facultas esto: — liceat v. Comitibus in promulgandis sedibus pro dica et etiam aliis juridicis administrationibus procedere, donec de supremo Comitē providebitur. — Közöl.

*) Ugy látszik a pesti gyűlés némi másolatját kívánták itt nemmellyek Pozsonymegye által adatni. A torzkép. festéshez azonban különös és sajátlagos talentom kívantatik; — torzkepek másolása rendszeren roszul sikerül, s a kép ele — das piquante, a miut mondják — elvész mellette. — Szerk.

**) Az illy elapitalan meggyőződésel kár dicsekedni! — Szerk.

*) Risum tenentis amici. — Szerk.

*) Ha azok is elnémulnak, kik az illyen indítványt belsőképp ellenzik, ugy aztán senki se pauszkozdjek, ha az illy képtelen indítványok elfogadtnak. — Szerk.

*) Soha se emlegesse tisztelt levelezőnk ezen sajnálandó politikusokat, mert bizony magok sem tudják, hányadán vannak centralisatói elfeluttatásikkal, miota Deak Ferencz desavouirozta őket. — Szerk.

alacsonyítja *). Ő ugyan az elnökösködő főispáni helytartót nem kívánja sérteni, mert mikint megnyitó beszédében mondá, mindig törvényesen fog kormányozni, s reményli is, hogy a fizetést a kormánytól el nem fogadja; (nevetés) e szerint mint Nógrád, erős felírást indítványoz, s alispán urakat oda véli utasítani, hogy a megye pecsétjét kezeikből ki ne adják. — Szólt ezután egy szolgabíró ur, s beszédét, bár a kis teremben voltunk, igen hangosan imigy kezdé: „Kérem azon urakat, kik beszédemet netalán megzavarnak, szavaimat jól felfogják, s azon logika szerint értelmezzék, mellyel azokat előadom“ és következőleg végzé: „A kormány jól átlátja, hogy a József rendszerével most már velünk nem boldogulhat, tehát lassanlassan, törvényes szín alatt, készül aláadni alkotmányunkat, mert hogy a főispánoknak a megyében kell lakni, ez törvényes; azt sem tagadhatni, hogy az igazság kiszolgáltatására is fel kell ügyelni; azonban igen valószínű, és az eddig történt kinevezetések után meg vagyok győződve, hogy ezen új rendszer alkotmányos szabadságunk ellen van intézve **), s egyenesen egy policzia-directio céloztatik ***).“ sat. Én tehát az indítványt pártolom.“ (Sic) — Történetek még több rendbeli felszólítások, részint a kormány rendelkezéseit a hazai élő törvényekkel támogatók; miután azonban az illedelem határain túl feszített vastag hangok, a nélkül hogy felülről a lég tisztítatnék, nemcsak a gyűlésen klvüli, hanem a falazaton belüli személyekre is leverőleg érezteték hatásukat, több mindkét színezeti szónokok elmúltával *) Nógrád felszólítása értelmében felírás határozatott. Ime a sok puskapor, de minek is mondók ki, hiszen szagáról is ráismerhetni. Mi fel tudjuk fogni, hogy vannak vélemények, mellyek a napvilágnál is éjjeli kisértekről ábrándoznak, ez az ő hitök s a hit ellen magok az egek is hasztalan küzdenek; nem is fordulunk el egy megye fájdalomát, mely szeretett főispánjától megválni kénytelen, de megvannak mind kettőnek a maga határai, mellyeken túl ez megszűnik fájdalom, amazok megszűntek vélemények lenni. Mi szárazon adók elő az elsőnap tanácskozásokat, mert hiszszük, hogy a centralisatio barátjai commentárjokkal nem késendnek. *) A második nap a nmlság hűtőtanács több rendű intézményei olvastattak fel, ezek közül egy igen heves vitát idézvéen elő, különösen magára vont a figyelmünket. Ha valakinek eszébe jutna városi titkok helyett a bírói eljárás titkairól boesátani közre folyóiratot, azt hiszszük perrel megáldott hazánkban ennél háladatosh mezőre nem találma. Mi magunk is szorgalhatnánk néhány adattal, s közlünk jelenleg ezek közül egyet, mellyre különösen az érdeklött intézmény vonatkozik. A gróf P. család uradalmában több nagy kiterjedésű ugynevezett rétöntések találtatnak, jelesül L. P. helységben, mellyek az urbéri állományon kívül esvén, a jobbágyság által bizonyos évi haszonbért mellett használtatnak, melly minden harmadik évben szerződés nyomán szokott vala megállapítani. A rétek azonban részint javulván, részint szaporodván, kijelenté az uradalom, hogy a haszonbért vagy javítsa a jobbágyság, vagy különben árverés alá boesátandja. A jobbágyság nem hajolván az uradalom kívánságára, az árverés elrendeltetett, s a szomszéd helység mint legelőbbit igéző, haszonbérő lön. Erre a jobbágyság a megyei törvényszékhez folyamodék, s miután a szomszédok által ajánlott haszonbért megadni maga is ajánlkozék, panaszát orvosoltatni kérte. Ennek következtében az akkori első alispán egyeztetés végett kiküldetett. Ez időközben előmozdítatván a tisztí főügyésznek további intézkedés végett benyújtott folyamodására az első alispán ismét kiküldetett, ki miután az egyeztetést nem eszközölhette, a panaszló jobbágyságot summarissima via az elébbeni haszonbérbe visszahelyeztette. Az uradalom bizván a törvényszék böles ítéletében, az önkényes eljárás ellen szót emelt, de az alispán bírói eljárása még is helybenhagyatott. Ezen rendkívüli eljárás ellen legfelsőbb helyre folyamodott az uradalom, honnan ezen panasz mint urbéri tárgy rendes tárgyalás végett a nmu hűtőtanácshoz utasítottat. Ennek eredménye az lön, hogy a nmlu hűtőtanács meggyőződve az illető írományokból, hogy az öntések

valóban az uradalom tulajdona, mind az alispáni eljárást, mind a törvényszéki ítéletet megsemmisítette, s az uradalomnak öntéseket visszahelyeztetését megrendelvén, a jobbágyságot oda utasította, hogy ha ez iránt panaszok volnának, azokat urbéri rendes uton orvosoltassák. Ezen intézmény 1843dik évben boesátott a megyéhez, azonban ismételtetése után sem hajtátván annak értelmében végre, az uradalom megújított folyamodására most harmadszor boesátott ki, s lön ismét vita, és pedig hetedik országra szólt, hogy a nmu hűtőtanács bírói körét tulhágta, hogy az illető írományok alapos ismerete nélkül ítélt sat. Az intézmény tehát a törvényszékhez utasítottat; mi sikere leendő, figyelemmel kísérendjük. Öromest folytatnók a lefátyolozást, de levelünk már is hosszúra terjed, pedig azon hatalmasan felindult részvétet sem szabad még felednünk, mellyet Pozsonymegye rendinek Orosz László másod aljegyzőnk ügyes tollából folyt felírása moldvai elhagyatott vérokonok iránt szépen tolmácsola. A megyeház építésére több nemes lelkek részéről nevezetes ajánlások tetettek, jelesül a gróf Pálffy család, annál fogva, mivel ezimere a megyéjével csaknem ugyanazonos, a czimer és erkély díszítésére 2000 ftot, a raboknak hetenkint kétszeri oktatására pedig tőkében 3000 ftot. A magánrendszertü börtönök célzerűbb elrendezésére is tétettek javaslatok, s miután ismét fizetésről volt szó, természetesen ismét hevesen folyt a vita. A mészárosok sem maradtak hátra a rendek béketürését unalomig ismételt folyamodásaikkal ostromlani, ők jó számítóok, mert az unalom csakugyan a legügyesb kerítő. Van megyénkben egy országot, mellyen láthat szekeret de nem küllőt, az alá alkalmaztatott feszítő gép megmozdítja ugyan a szekeret, de az elibe fogott tizennyolcz ló hasztalan erőködésből, mellyek hasa alá pokróczok terítettnek, hogy feszültségükben a sárba ne sülyedjenek, észreveheted, hogy helyéből biz az nem mozdul, miglen a szeker életveszély közt szélylyel szedetik, s magok az emberek a böjtölésnél is keservebb fáradtsággal a legközelebbi vendégfogadóba lábalknak, hogy szárazon foahszkodhassanak. Illy járhatlan túltéssel, többel is bővelkedik e megye, mellyről ha letérsz, befognak és megbüntetnek, ha neki mégy, belevessz a sárba, s így nincs más választás mint meg té rni. Ezen utak javítása felett igen lelkes szótazok emelkedtek mind a haladók mind s különösen a nem haladók részéről. Főjegyzőnk jelesül megjegyzé, hogy nagyon hibáznak az illető tisztviselők, kik az utak elhanyagolásával a jobbágyságot kimélni vélik, mert az utak készítése ugyan terhes, de az elromlott kiugazítása még roppantabb munka. Ebben van egy kis igazság, de még nagyobb igazság tekszik az utána szólott táblabíró azon mondasában, hogy nem ott van a hiba, mert mi a jobbágyság erejét ugymond nagyon is pazaroljuk, hanem az a dolog hibéje, hogy az utcsináláshoz nem értünk. Reméljük, hogy a sok igazszólás, ha főt nem tör is, nem hangzandik el a pusztában! — h.

K r a s s ó b o l. L u g o s, maj. 25. Az ujonan kinevezett főisp. helyettesünk Kiss András ő nagysága megyénkben bevezetésére meghatározott nap, megyénk legnagyobb örömeire elkövetkezett; örömnapp volt ez, mert benne olyl főnököt s előljárot kaptunk, kit, felséges királyunk iránti hűségét s hazánk iránti tántoríthatlan szeretetét tekintve, nem tisztelni lehetlenség, ki régóta megyénk buszkesége vala. E hó 19én Papházy György táblabíránk elnöklete alatt, számos tagból álló választmány megyénk határain, ősi szokás szerint szabad ég s e célra felállított sátor alatt, örömmel nézett azon percz elibe, mely a tisztelt férfit körünkbe hozandja, örömmel, mert ezen perczhez ezek reményeinek teljesülése vala kapcsolva, mert ezen percznek köszönhetően Krassó jövendő boldogulását. S nemsokára meg is érkezett a várt férfit, hiszen ő is sietett szeretett kis hazájába; ismervén azon szeretet és tiszteletet, mellyel mindenki iránta viseltetik, tudván azon örömteljes hatást, mellyel megjelenésével szerzend. A megye határába lépven, e választmány szónoka a megye nevében egy szívből eredt Istenhozottat mondva, kijelenté a rendeknek a mult gyűlésben végzésileg is kimondott, és most megérkezésekor annál inkább érzett örömeiket, mit is ő nagysága szives szavakkal megköszönte s viszonozva, utját megyénk székvárosába Lugos felé folytatá. — Kastélyon, a székvárosunkhoz legközelebb fekvő helységben, megyénk nemességének egy része, lóháton nemzeti díszöltönyben megyénk zászlóját lobogtatva fogadá ő nagyságát, kiknek kíséretében a minden oldalról roppant számban összegyűlt nép harsány éljen rivalgásai és mozsárdörgések közt. Lugos határáig érkezett, itt egy számostagu, a városi polgárság által választott küldöttség üdvözlé ő nagyságát, világos jeleül annak, hogy nemesak a megye tagjainak, kiket eddig szolgálatai is hálára, és elismerésre köteleznek, hanem a megye egyéb mindenrendű és rangulakosainál s bizonyára mindenkinél, ki a közügyeknek szentelt eddigi életét éber figyelemmel kísérek, egyiránt s egyforma tiszteletben áll; s most már beérkezvén a városba, elhagyván az első diadalívet, a nép örömrival-

*) Ugy látszik a pesti gyűlés némi másolatját kívánták itt nemmellyek Pozsonymegye által adatni. A torzkép. festéshez azonban különös és sajátlagos talentom kívantatik; — torzkepek másolása rendszeren roszul sikerül, s a kép ele — das piquante, a miut mondják — elvész mellette. — Szerk.

**) Az illy elapitalan meggyőződésel kár dicsekedni! — Szerk.

*) Risum tenentis amici. — Szerk.

*) Ha azok is elnémulnak, kik az illyen indítványt belsőképp ellenzik, ugy aztán senki se pauszkozdjek, ha az illy képtelen indítványok elfogadtnak. — Szerk.

*) Soha se emlegesse tisztelt levelezőnk ezen sajnálandó politikusokat, mert bizony magok sem tudják, hányadán vannak centralisatói elfeluttatásikkal, miota Deak Ferencz desavouirozta őket. — Szerk.

gásai közt az egész diszmenet a megyeház előtt, — hol egyfelől a megyei zenekar, másfelől a polgárság által ez ünnepélyre megrendelt karantésbesi katonai zenekar harsogtatja magyar indulót — megállapodott: itt alispánunk elnöklése alatt megyénk egész nemessége elibe jöve ő nagyságának, 's kijelenteté szónoka által, 's kijelenté maga már ujjolag azon örömezt, melyet a megyénk határára kiküldött egyének megbízásuk következtében nyilatkoztatának ki, melynek a tisztelt férfi ismert szívemelő szónoki tehetségével válaszolván, érzelmeit oly gyengéd szavakkal magyarázta, melyek minden krassói szívében bevésve maradandnak, 's melyeket felejtetni Krassó soha sem fog. — Este általános kivilágítás vala, mílylet Lugos még nem látott; minden utcáiban, minden szögletén ragyogának a legelmész transparentek; legpompásabban valának kivilágítva a megye és város épületei, a hid mindkét főkán felállított diadalívvel. A katonai lak-tanya-téren a lugosi czéhek által gúla (piramis) állítotott fel, mint a mű és ipar nagy pártolójának és védőjének. Est-velő 9 órákor megyénk nemesei számtalan szövetségkel és zenével jelentek meg ő nagysága ablaka előtt, kiket is nem sokára a városi polgárság szinte szövetségkel és zenével váltott fel. És így mult el, mint minden, Krassónak ez örömnapja is. Nem lehet örömezt ki nem nyilatkoztatnom még a felett is, hogy az egész ünnep nemzeti vala, minden állatszvány magyar feliratu, a pol-gárók által mondott beszéd édes hazai nyelvünkön tartatott, 's ez nálunk annyival dicséretesb, minthogy a távol-ban, a magyar elemtől elszagattva az ország végszélén csak 10—15 óta kezdünk magyarosodni; adja ég, hogy ebeli törekvésünk állandó legyen, 's hogy fáradozásunkat jó siker koronázza. — Következő nap reggeli 10 órákor nyitottott meg a székhelyre kitiűzött közgyűlésünk másod alispánunk elnöklése alatt, kinek is indítványára számostagu választ-mány küldetett ő nagyságához őt megkérendő, méltogattnék gyűléstermünkbe megjelenni: ő nagysága csak hamar meg-jelenvén, harsány éjlen fogadta őt, és székeig kísérte. Itt ekes beszédben szokott szónoki tehetségével megköszönté ő felsége királyunk kezét. Kikérte magának jövöre is a rendek bizalmát 's közügybeni segítségét, 's a tisztviseléshez for-dulva, megköszönté eddig iránta tanusított barátságukat; ki-jelenté, miszerint ezenül is benne minden igazságos és pon-tos tisztnem eljárójára, hanem barátjára, ellenkező eselben szigoru bírójára találand; ezek után letévé kinevezetéséhez mellékelt esküjét a rendek színe előtt, mire Makay főjegyzőnk, ujra kijelenté a rdk névében örömet, melyet ő nagysága székhelyviselése alkalomával mindenki szívében meghonosított, magát 's a rendeket kegyelme ajánlvá, a rendek részéről leg-nagyobb bizodalomról biztosítja új főnöküket. — Gyűlés után ő nagysága szövetségéből egy több mint 200 személyre teri-tett pompás és nagyszerű lakomának valánk részesei, szá-matatan áldomaspohár ürítettett ő nagysága, és becses családja egészsége, és boldogságára: engedje isten, hogy mind ezen kívánataink teljesüljenek.

Este kivilágított színházunkban adatott „Mátyás király választása”, melynek végén egy, ő nagysága és családja boldogságát kívánó átlatszvány mellett ezen alkalomra szerzett hymnus énekelteztett a színjátzó társaság által: ez után fényes táncvizgalom adatott a polgárság részéről, melyet is ő nagysága, és tisztelt neje jelenlétével megfeszítelni méltóztatott. Következő nap a megye rendei fényes táncvizgalmat adának, fényest, mert megtevénnek mindent, mit szeretett főnökükért csak tehettek: a táncvizgalmi öltözék általánosan magyar volt 's a tánczok többnyire nemzetiék, szóval az egész táncvizgalom méltó volt ezen ünnepélyhez, mely a krassóiák díszére válik. Így végződött a tisztelt főnökünknek szentelt ünnepléseink, 's minden elfogultlan jelenlévőnek lehetlen volt észre nem vennie azon buzgóságot, mellyel nemesség, polgárság, és nép a tisztelt férfi iránt táplált őszinte tisztelet és vonzalom érzelmeinek kitüntetésében egymással vetélkedtek.

E l ő l e g e s t u d ó s í t á s Z a l á b ó l. Egersze-gen Deákot a jobbák szívszakadva várták, mert, mint megtudtam, az előttei napokban tanácskozományokban né-melnyek buzdítására elhatározottatt a helyettesi kinevezés el-len keményen felírni 's azt semmi esetre el nem fogadni: ez értelemben volt az egész fiatalság 's a nagy tömeg, de nem kertes — felhangolva. Megérkezvén Deák, Kerkápolyinál együtt találta még a főbb szereplőket, 's megértvén szándékukat, azt határozottan rosszalta, 's kijelenté, hogy ha tanácsát nem követik, ő velök nem fog tartani: es szólan: midőn őt szándéka ellen részökre nem bírhatták, engedtek tanácsának, 's már a teremben értesítettek többeket, hogy mit Deák fog mondani, azon nyugodjanak meg. 11 órákor kezdődvén a gyűlés, felolvastottatt a helyettesi kinevezés, mellyre Deák minden keserűség nélkül a megye fájalmát jelentette ki a Bathányi főispán ő mtágtól elválás miatt: olvastottott ennek bucsulevele is, és számos tagokból álló kül-döttség rendeltetett hozzá, mely június 17kén estvére megyen Pestre, 18kán tiszteletkérendő. Megemlíté Deák, mikint Festetics személye ellen senkinek nem lehet kifogása, va-lamin ő felsége kinevezési jogát sem vonhatni kétségbe, annálkább nem, mert a főispánok tetszésére hagyottott ezen vagy másik hivatalbani maradást választani; azonban örködésre hívá fel a megye figyelmét, mert ki gyanúsítani akar, a kormány eljárásában találhat okot: mert ha a bel-igazgatás szándéka javítani, mellyet ő szívesen vár és buz-gón pártolni fog, ehöz képest kellett volna kinevezni a hiva-talnokokat; aztán abból, hogy a bírói és közigazgatási, hely-tartótanácsai tisztviselők régi, most csekély fizetések meg-hagyásával, a sokkal több kenyelenemmel 's kevesebb költ-séggel járó főispáni hivatalt hírszerint bővebben dotálni szán-dék, ebből azt lehetne gyanítani, hogy a megyékben, hol ugyis magva van a pártoskodási elemnek, pártfőnököt akar; mindamellet ő gyanúsítani nem kíván, 's azért semmi elő-

leges rendszabályt vagy végzést szükségesnek nem tart, ha-nem bevárja, mit fog tenni az új helyettes: ha jót, ugy ő, 's hiszi, más is, pártolni fogja; ha pedig törvényt 's törvényes szokásokat sértene, akkor fogja alkotmányos szabadságunkat védeni. — Hangzott az éjlen; senki egy szót sem szólott hozzá. — Kerkápolyi figyelmeztetésére, hogy irjanak Festeticsnek, hangzott a sok, nem; hát ő fog neki írni, megint „nem;” jöjjön, mikor gyűlésünk van, itt talál bennünket; önkény embere — lassa mit teszen, és több illyféle lármahang; — a derék Deák bús komolysággal állt föl ismét 's mondá, mikint gyermekkorában tanulta még: „honor in honorante”; azért ő igen illendőnek és jónak tartaná, ha a megye írna Festeticsnek; de ha ír, vagy nem ír, abból sem egyik, sem másik részre jogsértés nem járul, csak az ille-delem sértetik; de ha az alispánt a hivatalos érintkezéstől akarják eltüntetni; az már megbecsülhetlen hiba volna, 's így, ha a megye nem ír, akkor irjon neki az alispán, — őt nem pártolta senki, 's csak egy fölkiáltás hangzott: hát irjon az alispán. — Gyűlés multával Deáknek a távulból hazatérőnek tiszteletre pompás és fényes nagy lakoma adaték, mellyen 217 személy, 's köztök több megyebeli hölgy volt jelen; a legtöbhevűbb áldomás-köszöntések 's a kedvetlen komolyte-kintetű Deák: legszembeszökőbb ellentétek; ebed vége felé fölkelő, kezében a pohár, csoportba tódul körülte a soka-ság, rövid és szelid modorban élteti — a védegyelet — 's a sokaság csalódásban bár, de vele éjlent kiállott. — Mind-czekhez nem kell commentár.

BUDAPESTI HIRHARANG. Maj. 23kán sajtószertű me-rény történt Pesten, mely megérdemli, hogy följegyeztessék. Bizonyos alsó-magyarországi uraság egy itteni tekintélyes kereskedőhez magán-zálogezédelát küldé, mellyel fogva egy itteni ügyvédnél kétszáz p. forintban elzálogosított ezü-söt kellett volna kiváltania. A kereskedő azonnal elküldé se-géde által a czedulát azon N. N. urhoz, kire az szóltott; ez azonban elkéré a czedulát a segédétől, azon ürügy alatt, hogy megtekinthessé, miszerint rendőn van-e minden és rögtön számtalan apró darabba szagattá azt! A segéd természetesen megijedt 's addig beszélt azon felelősségről, melly őt magát is érheti ez erőszakos tény következtében, hogy az említett N. N. végre bizonyítványt adott neki, mellyben megismeri, hogy az átnyújtott zálogczedulát eltépte. A kereskedő már megatvé a szükséges lépéseket ezen bünos erőszakoskodás illő megfenyítésére. — Egy pesti hajósmeister uszodát szer-tetve felállítani, a nemzeti uszoda részvényesei azonban élén-kül berzenkednek ellene; de a hajósmeister mégsem akar tá-gítani, mert azt hiszi, hogy nemcsak részvényes társasá-goknak van joguk az érdemes közönséget elusztatni. Egyéb-iránt a mostoha idő miatt oly kevés embernek van kedve vízbe bukni, hogy alkalmasint a részvényesek magok lesznek kénytelenek bukni. — A dalkőr Visegrádon is lakomát készűl adni, a „hétszázatu viszhang” átelében. Kinek ne jutna itt észbe azon rege, melyet e szókkal kezdé meg írója: „Hej Visegrád, Visegrád! Be sok menykő hullá rád!” — Valóban ritka élvezet lesz minden szép dalt hétszer hallani! — A pesti szegény gyermekek kórházának balszárnyát Nádossy István kereskedő kamatnélküli pénzen ajánlkozott fölépíttetni, Pollák építőmester pedig saját kőbányájából, csak a napszám megte-ritésé mellett, fogja a kőveket kiszolgáltatni. — Igen botrány-os helyet kell megemlítenünk, mely Budán oly rendkívűl undorító, hogy meg nem foghatjuk, mikép lehetett azt eddig is eltűrni. A halászvárosban ugyanis, az ugynevezett „ régi vártaház” átelében, a valóban pompás sétányul szolgáló „uj utra” vezető lépcső alját az emberek oly helynek tekín-tik, mellyet nem akarunk saját nevén megnevezni, és any-nyira elronditják, hogy csak orr-befogva és nagyokat ugorva, hatolhatni föl a lépcsőre. A halászvárosban mindíg ácsorog legalább egy városhajdu; nem ártana tehát neki meghagnyi, hogy mindig ott tartózkodjék fenitű ő írúl azon kétlábu s. . . . k ellen, kik előbbutóbb azon lépcsőt egészen használhat-lanná fogják tenni. A budai városkapitány erélyessége any-nyszor dicséretetett már méltán, hogy bizton reményljük, mi-kép e botrány rögtön meg fog szűnni, 's nem kényszerülen-dünk azt még egyszer szívére kötni. — Most jelent meg „Az emberismeret elemei bölcseleti tekintetben.” Mészáros Ká-rolyolt, ára 1 ft. Különösen tanulónak igen hasznos kézi-könyvűl ajánlható. — Sziligeti „A rab” című szimnyét tetszessel fogadta a nagyszámú közönség. —

V á l á s z F e h é r b ő l. A. B. P. Híradó 184dik szám-bani Hirharang egyes panaszostól hallott, az alulírt ellen kikürtölt és azon rágalomteljes vádját adja elő, miszerint egy szomszéd-megyebeli szolgabíró, bizonyos budai kőfaragó koecisát, kegyetlenül és nagy káromkodások közt, azon ok-ból verette meg, mivel kövel terhelte kocsija lesüllyedvén, kapával a gödör szeléről egy pár követ fessített ki. Ezek után pedig ítéletet mond a köteleességét teljesítő szolgabíró el-len, melly szerint azt C a r a f f a idejebeli kegyellen-kedőnek, bothősnek és rémitő káromkodónak festegeti. Mivel azonban az ítélet már a t. cz. közönség előtt a megirt modor-ban ellenem alulírt ellen, ki van mondvá, a nélkül hogy ki-hallgattattam volna; noha pedig a Hirharang maga elismeri, hogy azon budai kőfaragó-mester eselédjének megverését már az illető helyen hepanasztotta, 's a dolog törvényesen lesz elintézve, mindamellet azt figyelembe sem véve, meg-előzte a bírói ítéletet, és kimondja ellenem kárhoztató véle-ményét. Így tehát nincs más hátra, mint hogy mind a t. cz. olvasó közönséget, mind a B. P. Híradó „Hirharang”-ját azon tény iránt felvilágosítsam és megmutassam azt, hogy az egész előadás nem egyéb, mint rútul és ocsmányul kimagyított ko-holás. Ugyanis ezen utvonat, melly számos év óta a megye rendeletekből mint országot legnagyobb szorgalommal csinált-atik és kövel 's kaviacsall töltetik, miután ezen megyének számos faluji azon Budára járnak, e mellét a Dunához ve-

zető főmalomut is. Ezen ut mindaddig legjobb állapotban fen is állott, míg azon a sósuti kőbányából rémitő nagy és sok kővek a budapesti állóhid építéséhez nem szállítottak, mellynek valóságáról meggyőződhetik a „Hirharang,” ha csak egyszer is megfordult Pesten a hídfőnél lévő háznál, hol azon kővek leraktvák; mennyit kell ezen utvonatnak kiállani a kiszámíthatlan terhek alatt, azt akárki átláthatja. Mivel azon a kőfuvarosok csak nyerni akarnak, nem keresik mit bir el kocsijok és lovuk, minden kímélet nélkül annyit raknak, hogy keskenyekerekű szekerek majd minden urban letörök, 's a nagy kőveket az ut közepén hagyják, miről minden ott el-menő utas bizonytságot tehet; nem keresik azt: jó-e vagy rossz-e az ut, egyre viszik a követ, miből következik, hogy egyik a másik után megsülyed, 's ekkor, hogy tovább me-hessenek, mélyen kivágják kerekeik előtt az utat, ugyannyi-ra, hogy az egész ut nem egyéb sokszor gödörnél és mély kátyunál. A fuvarosok ezen gyakori tettei szükségési-ték a kihirdetést, miszerint testi büntetés alatt mindenkinek eltiltatott az országutaknak felvágatása vagy elrontása. Azon-ban, ámbár jutalom is tétellett illy szantszándékos csákány-ozók felfedezésére, mindamellet kitudni sohasem lehetett, kik legyenek azok, kik ekép a tilalom ellenére is utvonatunkat, kivált esős időben, járhatlanná teszik; hanem f. hó 14kén ezen félpanaszos, három lóval, az ut közepén, a kerék elibe hozzu rézsutos csákányvonal gödör ásátásában rajt éretett, 's ezért öt pálczaütéssel fenyítettett meg. Már most mikép hozhatni itt Cariffa idejét fel, mit jelenthet itt a bothós, mi-dőn kegyetlenségnek még csak nyoma sem látszik, vagy miért kellett a szolgabírónak káromkodni épen azon eset-ben, midőn elég erő volt arra, hogy illy egyes ember en-gedetlenségének méltó büntetését vegye? Nem tagodom én, hogy jól esik felszólalni ott, hol a szükség kívánja; de itt, hogy egyes panaszosnak előadására rágalmazni szükség nem volt, még a következők illő is kitészik. Ezen utvonat mint-egy 1500 szegény adózó csinálja 's tartja fen, kik a kö-hordók által elrontott utat kénytelenek többször járhatóvá csinálni; ki engedhetné meg tehát azon embereknek, kik kövel terhelte szekerekkel azon utvonat többször járhatlanná tes-zik, hogy mindamellet is azon szabadsággal éljenek, mi-szerint tetszésük szerint, a szegény adózó rovására, hol csak akarják, az utat csákánykapával felvagdadják, abban göd-örket vágnának, 's a többi utasok kárával, az csaknem jár-hatlan állapotba tegyék. Illyen pedig nálok a szokás, 's illy viszárléseket követnek el minden tilalom daczára; mikor pedig így áll a dolog, nem köteleesség-e a szolgabírónak mindent elkövetni, hogy az illy ingyenmunka mellett elkérszi-tett utak készakarva el ne rontassanak, 's midőn őket többé semmi tilalom visszartartóztatni nem képes, nincse-e helyén az illy rajtkapott szantszándékos kátyuesináló; megfenyíteni? Ez a dolog igaz mivelta: én nemcsak a köhordók iránt tartozom igazságos lenni, hanem tekintetbe kell vennem azon 1500 szegény adózónak terhes munkáját, valamint az utasoknak az uton lehető biztos menetelét, és ha azt büntettem, ki az ut rongálásán rajtértezt, ugy hiszem, bünt nem követtem el, annál is inkább semmi kegyetlenség nem történt, mert az öt pálczaütéssel, mellyekkel a bünos fenyítettett, sem Cariffa ideje, sem a bothósok modora előidézte nem volt. — Ezek szerint itélje meg a t. cz. olvasó közönség, vajjon a „B. P. Hirharang”-nak van-e igazsága akkor felszólalni, mi-kor legnagyobb kénytelenség után folyomodik a sz.bíró ahoz, hogy az illy engedetlen és az egész közönségnek bator uta-zását akadályozó 's annyi szegény adózónak erejét veszte-gető szantszándékos utrontó hőst megbünteteti? — De bármit mondjon is a B. P. Híradó „Hirharang”-ja, annyit merészlek mondani, hogy a mennyiben ő tudja, annyiban én is tudom az emberiséget méltányolni; mindamellet, ha legnagyobb harangjának kongatásával hirdeti is a t. cz. olvasó közön-ség előtt az illy alaptalan rágalmakat, annyiban mégis bi-zonyossá tesz, hogy ha jövedőre is, minden tilalom el-lenére, az illy kártevő 's engedetlen fuvarosok csákányka-pával fogják kiválni az utakat, általam mindenkor meg fog-nak büntettni, azt hozvám magával a rend és az osztó igazság. Költ Puzsta-Zámoren, majus 30. *) Jedlicska A. Lajos, fehérmegyei szolgabíró.

Viszhang A Pesti Hírtap 448d. számában közlött 's f. év márt. 10én Mázmarosban tart. közgyűlési köz-lésekre).** A most említett mármárosi cikket elolvastván, miután a befoglalt tárgyak egyoldalulag 's türedekésen elő-terjesztvék, csak hogy annak árnyékereiből ferde ítélte-ket lehessen az olvasóktól kiszajtolni, a hibás bírálgatás meg-előzhetőse tekintetéből alkalmasnak hittem a dologhoz néhány szót szólani, annál is inkább: nehogy hallgatva elismerni lát-tassam a némikép engem is érdeklő előadások alaposágát 's elfogadni azon szép megtiszteltetést, mellyel képzelt ellenök-nök kedveskedni szivesek voltak.

Vastag satyriző allegóriában, egyoldalúsággal, az ér-dekesb körülmények mellözésével teszik pelengérré a kir. biztos ő mtaga eljárását, sőt engem ezeltől 13 évvel elköve-tett, állítotag czégeres bünről vádolnak, és így keblem leg-szentebb ereklyéje, a becsület, támadtatott meg.

Mi tehát a kir. biztos ő mtaga eljárását illeti: azt hiszem, hogy feleletét ott, hol szükséges, minden segéd nélkül meg fogja tenni, 's védelmemre semmi eselben nem szoruland. 'S részéről, mint ki némi lógósa voltam a bizosságnak, a

*) A megtámadottnak védelemre helyt engedni lapunkban kö-telességünknek ismerjük: ki kell azonban minden illeték iránt abeli kérelmünkét mondanunk, hogy azt, mit igazságnak tartanak, le-hető röviden védeni sziveskedjének. — S z e r k.

**) Az érdemes beküldő a P. Hírtap levelezője által magát sze-mélyesen sörve érezvén, elvünkhez képest, melly szerint a meg-támadottnak védelemre örömet engedünk tért, köteleességünknek tartottuk ezen viszhang felvételét. — S z e r k.

kezeim kö-zönség irá-szolgálai.

Azt m szolgabírá-zsidó gyill-referált.” van magá-nem hogy authenticá-

Most t mindszent-tárgyában nyomán, sa-aadátván végett ann-uraim, ez adta be, r-igy az áll-7 hónap m

b) Vác tagi levél-lután sem t-gabíró ad-oct. Sám m-ütt. — t-öltődte kí-gálni, har-tatván, lo-a szolgab-kinestári i-26án tartó-keztében o-töd hónap-dolog érde-esatolt tisz-ledezettek-ügyvéd, a-quantum c-tiszi ügyv-

c) Vác vizsgáltat-e említett raj-detet ki. A-vádított ne-vizsgálódá-sítottat: P-mozását ill-d) A S-gyéhez kült-azt, mint h-kérdéses ö-**törvényes-érdemleges-ügyelmezte-dec. 4én, 's-
széken, a-
itélani lehet-marosban l-lások miatt-
vényszerűen-
eljárás meg-
ívűből álló-rint, anna-
zetes rabok-bünyvádi es-a k. intézv-rintem ugy-**

e) Sz-cikk, ism-rös-mezől-meggyilkol-kép kimeri-tévé zállat-sen előliti-adózó Gyer-neví leány-menni sósv-
's főleg a-az illető sz-előhő 3án-
vényszékre-be. — A-
vétetni mir-ható okosk-miszerint a-
de nem gyi-hat, tehát-vizsgálat s-est satyrm-lovadtől m-megkinzás-iránt halál-
jesztve lév-majd csak-a megye g-leszték, ta-

f) Ros-nem elnök-
smerik, h-
nem egysz-a politiciu-keni elnök-annyivalin-

kezem közt maradt adatokkal kívánok inkább az olvasó közönség irányában minden további tévedés elhárítása végett szolgálni.

Azt mondja az idézett cikk a) alatt „Vádoltatik Sz. J. szolgabírónak, hogy egy az országuton megöletett alsó-rónai zsidó gyilkosságát későn vizsgálta meg, s csak hét hó múlva referált.” „Erre az említett szolgabíró ur, adatokkal igazolván magát, kitünt, hogy a hivatalos vizsgálat és referálás nem hogy későn történt volna, hanem hogy már Sik napon authenticáltatott is.”

Most én erre azt írom: meglehet, hogy az 1843ik évi mindszent hó 19ike 's 20ika közti éjjel meggyilkoltatott zsidó tárgyában egy kis szolgabírói felületes jelentés és vizsgálat nyomán, a törvényszék valamit működött Sad nap; de vizsgálva az illető iratok, valószínűleg a vizsgálat folytatása végett annyi igaz: hogy végjelentését a törvényszékre (mert uraim, ez a dolog veleje) csak mult évi pünköszt hó 10én adta be, mely azután 20án ismét tárgyalás alá vétetett és így az áll, mit a nmltu kormányzék mondott: hogy majd 7 hónap múlva referált t. i. végképen.

b) Vádoltatik Sz. J. főbíráknak, hogy Zay Miklós a sugatagi levélhordó meggyilkoltatása iránt többszöri felszólítások után sem tett hivatalos vizsgálódást. — Az említett főszolgabíró adatokkal bizonyítja, hogy az érintett levélhordó oct. 8án megveretett, s a vizsgálat már 27én be is végeztetett. — Az említett főszolgabíró eleinte Dunka János biztost küldötte ki; de koránsem simplex megveretést kellett vizsgálni, hanem utonállást, a levélhordó szinte halálra kínoztatván, lovától megfosztatott, utóbb azután igaz: oct. 27én a főszolgabíró vizsgálódott; de eredményéről, az illető kir. kincstári igazgatóság közbejött sürgetésére m. e. börtölőhő 26án tartott törvényszéken hozott emlékeztető végzés következtében csak a következő évi börtölmáshó elején, és így ötöd hónapban referált. — Lám mily gondosan maradt ki a dolog érdekes része. Egyébiránt, mint az illető iratokhoz esatolt tisztí ügyvédi vélemény is mutatja, az utonállók nem fedeztettek fel azon oknál fogva, mert, ugymond a tisztí ügyvéd, a vizsgálat egyfolytában nem eszközöltetett. „Ecce quantum crimen enorme, et morte piandum!” E megrovást a tisztí ügyvéd is bátorkodott tenni.

c) Vádoltatik az első alispán, hogy M. megrablásakor, vizsgálatra a csendbiztost küldötte ki. — Igaz! mert az említett rablás megvizsgálására Mich Simon csendbiztos küldött ki. Azonban megjegyzendő, hogy az első alispán azért vádolt nem volt, hanem csak a megyében divatozó ezen vizsgálódási gyakorlat nem helyeslletve, a megye oda utasított: hogy jövőben minden előforduló vétségek nyomozását illető tisztviselői által eszközöltesse.

d) A Szaplonezáról történt ökrök ellopására nézve a megyéhez küldött k. intézvénynek egy betűje sem tartalmazza azt, mintha a törvényszék arról vádoltatott volna, hogy a kérdéses ökrök ellopásakor vizsgálatot nem tetetett, hanem a törvényszék az ügy bíróság kellő elintézésére, vagyis érdemleges elítélésére, általában pedig pontosabb eljárásra figyelmezteti. — Hiszen e tárgy az 1843ik évi nov. 24én, dec. 4én, mult évi januar 24én, 27én vétetett fel a törvényszék, a nélkül, hogy több hiány miatt érdemlegesen elítélni lehetett volna. Mert meg kell jegyezmem, hogy Máramarosban kevés kivétellel a fenytőügyek okserületen tárgyalások miatt többször, némellyike 5-ör 6-or vétetnek a törvényszéken elő, míg végkép elláthatatának, s azért ily eljárás mellett nem esodálkozhatni, hogy a körülbelül 200 ivből álló 1843ik évi fenytőtörvényszéki jegyzőkönyv szerint, annak daczára, hogy e meyrét a sors évenként nevezetes rabok számával sújta, ha emlékem nem csal, 40—50 bűnvádi esetenél több végkép nem tárgyalatott. Hogy tehát a k. intézvény általános pontosabb eljárást parancsol, szerintem ugyan helyén talalom.

e) Sz. J. főszolgabíró, mond a többször fölhiit hírlapi cikk, ismét arról vádoltatott: hogy Gyertsuk Vaszali körösmezői adózónak Sugatagra, sósóvírt lett menetelekori meggyilkoltatását nem vizsgálta. — Mire a hírlap „mindenkép kimerítő igazolást a vádolt főszolgabíró legjobban megtevé azáltal, hogy az említett adózót a gyűlésben személyesen előállította.” — A tény következőleg áll: egy körösmezői adózó Gyertsuk talán Mihály nem Vaszali és Nafia Danyilok nevű leány az 1843ik év karácsonhó 18án Sugatagra akarván menni sósóvírt hozandók, két oláh utjokat állván, leütötte, s főleg a férfit megkínözte 's mégis ez utonállás esete iránt, az illető szolgabíró csak hat hét etelte után, mult évi börtölőhő 3án indult vizsgálatot tenni, jelentését pedig a törvényszékre börtölmáshó 4én, tehát ismét egy hó múlva adván be. — A megkínözt ember sebeiről pedig orvosi láttelelet vétetni mirevaló lett volna? — Most már a cikkirő fenlátható okoskodása körülbelül oda vág, hogy: igaz ugyan, miszerint a körösmezői adózónak utját állottak, megkínözták, de nem gyilkoltatván meg, miről az egész gyűlés bizonyíthat, tehát a főszolgabíró mindenkép kimerítő igazolást tett a vizsgálat szükségtelességéről. Hej, szép igazolás! difficile est satyram 'sat. Jaj hát nektek utonállók által megkínözt, lovadtól megfosztott Zay Miklós és hasonló utonállásban, megkínöztásban részeseit körösmezői adózó! kiknek egyébiránt haláluk, az utóbbira nézve a terhelő iratok is föltérjesztve lévén, csak hibás félreértésből következtethetett, mert majd csak akkor, ha ugy fognának megdöngötni, hogy többé a megye gyűlése elibe nem állíthatnak, vagyis a siron túl leszte, tarthatok igényt a boszuló igazsághoz!

f) Roszaltatott az alispánoknak: hogy a törvényszéken nem elnökösködnek? — Hogy azt nem teszik, magok is elismerik, bár mindamellott, hogy az érnegyedes gyűlések nem egyszer 5—6 hétig is szoktak tartani, hogy az alispánok a politicummal annyira elfoglatvák, miszerint a törvényszéki elnökösködés teljes lehetlen volna, restat probandum, annyivalinkább: mert eheli kötelességük teljesítését, ha

emlékezetem nem csal, maga a gyűlés is, végzésileg igényelte. — Hogy a megye criminalis ügyekbeni eljárása, több tekintetben roszaltatott, hiszen e részben a megye már nem egyszer a nélkül, hogy kir. biztossági vizsgálatnak kellett volna közbejönni, szerencsésítettet. És ennek valósága fölül még inkább meggyőződhetnek önök máramarosi urak, ha sziveskednek azon m. évi sz. Mihály hó 13ik napján kelt felsőbb k. intézvényre kevésse visszaemlékezni, mely önök egy része előtt felolvastatott, s abban többek közt mondatott: „Notabilibus iis erroribus atque defectibus, quos in Cotto Maramaros reflexe ad manipulationem causarum criminalium, et tractamentum captivorum a longo jam tempore observare licuit” s a t.; és ismét „Quum tamen fusius semet excipientes similes errores, et observato prout praemissum est, a longo jam tempore in fato Cotto summa irregularis obiectorum criminalium pertractatio, amplius tolerari non possit.” 'sat. Azonban, bár meg vagyok győződve, hogy a criminalis tárgyak ferde kezelésének, visszaéléseinek, bár mennyi példáját halmozom össze, önök mégis az ellenkezőt állítanak 's kétségtelenül ugy járnék, mint azon számos böles, kik a Créta-szigetbeliek azon állítását: hogy Jupiter országukban született és halt meg, s templom mellett koporsóját is mutogatták, megozafolni sohasem bírták. Mégis jónak láttam egyikét adatokkal szolgálni.

Igy azt hiszem: hogy midőn a törvényszéki jegyző aláírása alatt kelt scontro azt tükrözöte, hogy a tisztviselők egyedül a törvényszéknek az 1843ik évi karácsonhó végével 838 jelentéssel tartoztak; midőn a rabtartási költség rendes behajtása eddig sehog sem sikerült; — midőn többek közt Kodra Filep még az 1835ik évre megittelt rab csak 1842ik évben hozatott fogházba, 1843ik év sz. Györgyhó 17én ismét kieresztetett, s mindszent hó 20án behozatott; de másnap — házasságra lépendő ismét kibocsátatott; — midőn budafalvi Nrinesán Iván ellen hozott fogsági ítélet csak 10 év múlva szándékoztatik foganatba vétetni; — midőn 1836ban halálra, felsőbb helyen azonban 1838ban 6 évi fogságra ítélt Kodricz Onucz 1842ik évi pünköszt hó 12én kibocsátatott, s csak sz. András hó 17én rendeltetett vissza, 'sat. hiszen a titkot felfedezett tisztí ügyvéd bejelentése szerint az eféle sine me, de me kieresztési példák akármennyit halmozhatunk. No de könyvet e téren csak nem írhatok; mondom: ha az ily criminalis ügyekbeni eljárást ő felségo roszalja, ehhez nem nagy bátorság kelle, s köztünk legyen mondvá, egy kis improbiatit, nyugodt lélekkel zsebeikbe rakhattak 's rá méltán a mea culpa elmondhatták volna. — Egyébiránt koránsem állítom azt: hogy önök helyhatósági intézkedései alapon roszak volnának, hanem csak sok tekintetben a durva és paraj értt rajtuk, mit a kormányunk kitisztítani, s minden visszaélésnek, kimélet nélkül nyakára hágni, magas hivatásához tartozik. (Vége köv.)

KÜLFÖLD.

NAGYBRITANNIA. Majus 22kén a f e l s ő h á z b a n Beaumont lord, Görögország állapotját tárgyazó bizonyos irományok előterjesztését indítványozván, sajnálta, hogy a pártviszályok között a hon valódi érdekei elhanyagoltatnak, s a kormány a belevizakodással meg nem elégedve, seregeit a török szélekre küldé viszállkodni. Szónok a Görögországban véleménye szerint létező három párt állását vázolá 's Aberdeen lordnak Lyons urhoz intézett sürgönyeiből kivont helyekkel bebizonyítani törekvők, hogy az angol kormány azon sürgönyökben kimondott alapeszmék értelmében kötelezve legyen Görögország ügyeibe avatkozni. Aberdeen lord biztosítá, hogy az előtte szölet erősen téved, ha azt hiszi, hogy a török széleken portyázó csapatok görög seregek legyenek; egyiket tuczat rabló az, kik a határokat átlépve, egy házat kizsákmányoltak 's két embert öltek meg. Ez azon berohanás, minek elnyomására a nemes lord a három védhatalom egyesültét kívánja. Igaz, hogy a török kormány megbotránykozott a görög lapokban megjelent némelly lázító felszólításokon; Görögországban azonban a sajtó szabad lévén, azoknak nyilvánítását a kormány nem akadályozhatta. Görögország rajzolt belállapotát sajónra méltónak találta szónok is: de ha Otto király roszt minisztereket vesz maga mellé, Angliától nem követelhetni, hogy ez ügybe avatkozzék. A minster végre a kívánt irományok előterjesztését elutasítá, ilyeneknek épen birtokában nem lévén. Ezen felvilágosítás Beaumont lordot indítványának visszavonására bírta. — Majus 23kén szinte a f e l s ő h á z b a n Wellington hg a maynooth-billt hozá indítványba, egyuttal kijelentve, hogy másodszeri felolvasást jun. 2kán fogja szorgalmazni. Mire a bill először felolvasatván, kinyomtatni repletetett. Breadalbane lord majdnem 800 petitiót nyujtva be a rendszabály ellen, hozzájok a bill saját roszalását mellékelve, Charles 11le lord pedig kérte a herceget, hogy a másodszeri felolvasást későbbre halasztja; mire a herceg válaszolá, hogy a ház és a kormány elleni kötelmeit sértene meg, ha szándokánál nem maradna. Fitz-william lord bizottmány-kinevezést indítványozta, tervet készitendőt arra, mikint lehetne kármentesíteni azon birtokosokat, kiknek földeik vasuti czelokra fordítottak. Eddig a vasuti társaságok igen nagy önkényt gyakorolhattak, miszerint a kármentesítés inkább a gazdának, mint a szegénynek javára ütött ki. Stanley lordnak ezen indítvány ellen kifogása nem lévén, a ház a bizottmány alakításához fogott.

Az alsóházban a három ir collegium iránti bill másodszeri felolvasása vala napirenden; sir R. Inglis indítványára azonban sir J. Graham megozegtett abban, hogy a másodszeri felolvasás egyedül 30kán történnék, megjegyzve, mikint az ir alsóházi tagok mindkét pártja részéről megeresztetett az iránt, hogy a felolvasás elhalasztassék. Ezután a ház segélybizottmányra alakulván, a hajószereg budgetje felett tanácskozott.

Lássuk, mikép viseli magát O'Connell. Majus 12kén a

dublini repealegylet gyűlésében, az egylet számára O'Callaghan faragta 's küldte hadi dalt mutatá be, mely harcra-kihívást foglalván magában, az egylet alapszabályaival, miszerint a czel békes uton elérteni tervezeték, meg nem egyeztetethető; mire indítványozá, hogy a titkokot küldje vissza a dalt, 's O'Callaghannak adja tudtára, miszerint okosan cselekszi, ha az egylettől, melynek alapszabályait félreismeri, bucsut veend. (Tetszés.) Szónok tanácsolta, hogy az unio felbontása iránt Irlandban petitiók gyűjtessenek, legalább 2 millió aláírással ellátandók 's a legközelebbi parlament elibe terjesztendők; mert ha Irland saját parlament iránti kérelme teljesítettik, Angliának nincs szüksége félni az Észak-amerikávali háborútól. És szónok még azt is tanácslá, hogy az országban mindenütt repeal-olvasószobák rendeztesse-nek. — Az „engesztelő-esarnok” ban a királyné látogatására vonatkozó beszédeknek elesavarásaért neheztelését fejezé ki szónok, ujjal kijelentve, hogy sir J. Graham ir-nevelési tervéről készített új billhez nem szól, míg e felett a papi zsinat nem határozand.

A „Globe” szerint az ir katolikus püspökök majus 21kén gyűltek össze Dublinban, a fentebb érintett bill felett elmondandók véleményeiket. A zsinat eredményéről tisztelt olvasóinkat még nem értesíthetjük, eddig az angol lapok is csak gyanításait fejezve ki írta.

„Anglia 's Franciaország közti barátság, így ír a M. Post, ujjal megerősített a rabszolgakereskedés iránti új szerződvény által, melynek feltételeit Broglie hg határozottan terjeszté kormányunk elibe. Nines egyéb hátra, mint hogy hivatalos alakba öltöztetve, az illető felségek jóváhagyását megnyerje. Bizalmasan reméljük, hogy ezen új szerződvény a francia kamrában kedvezőbben fogadtatik, mint az előbbi.”

FRANCZIAORSZÁG. Majus 23kén a p a i r k a m r á b a n Roy gróf a bizottmány nevében az 5% tes kamatok visszaváltása vagy leszállítása iránti törvényj. feletti jelentését olvasá fel. Az előadó e szavakkal végzé beszédét: „Önök bizottmányának van szerencseje a törvényj. el nem fogadását egyhangulag ajánlani.” A jelentés azon alapon nyugszik, miszerint a statuspapirok visszaváltása törvényesen csak az akkori ár szerinti törlesztés utján történhetik. A kamra tehát kétségen kívül el nem fogadja a törvényjavaslatot. — Majus 24kén a selyem-vám vala szőnyegen. Daunant a selyem-ipar védőszónokául első kelvén fel, kijelenté, hogy Lyonban 20 év alatt a szövő-szék száma 20,000től 50,000re szaporodott, azonban aggodalmát fejezé ki a schweiczi és német selyemgyártmányok versenyzése iránt 's a chinai ipartóló félelmét is igyekvők alaposítani, mely az egyesült státusok 's Europa több részeibe már is befoly, 's 50% tel olesőbb a lyoninál. Erre nézve Cunin-Gridaine kereskedési-minister nyugtatólag nyilatkozván, egyedül a schweiczi és német selyem versenyzése iránti félelmet mondá alaposnak. A tanácskozás eredményét majd közlöljük. —

Majus 28kén a követ kamrában a bor-hamisítást illető javaslat feletti jelentés tetetett le. Napi renden vala a békebírák fizetése iránti törvényj. további vitatása. A javaslat czélja: megszüntetni azon díjakat, miket a bírák húznak rendes fizetésökön kívül, de ennek fölemelésével. Az 1. cikk szerint, azon városokban, hol elsőfolyamodási törvényszékek vannak, a békebírák, olly fizetést fognak húzni, mint a törvénybírák; kivételkép a st. denisi és seauxi kerületekben 3000 fr. húznak. A kerületi fővárosokban, melyekben első folyamodási bíróság nines, 's a 3000 's ennél több lelket számláló városokban és községekben 1500 fr. leend fizetésök, Roubaix, la Guillotiere, Turcoing, Mulhausen és Mezières városokban pedig kivételkép 1800 fr. M. Az ország minden egyéb helyein a békebírák fizetése 1200 frank leend. — Ezen 1. cikk megszavaztatván, a törv. jav. második részére került a sor, mely a békebírák joggyűzőinek évidját hasonló alapon meghatározza. —

Az Anglia 's Franciaország közötti hirs szerint már létesült, de még hitelesen ki nem hirdetett rabszolgakereskedés elnyomási szerződvény felett egy párisi levelező következőleg okoskodik: „Előre látható vala, hogy az angol kormány a néger-fejedelmek elleni fegyveres elnyomulást iránt Franciaországgal meg nem egyez, avagy, hogy Franciaország semmi esetben reá nem állhat a londoni javaslatra, melyet hogy pusztán meg ne vessen, ellenfeltételeket állít fel, miknek elfogadására maga sem számolt, de legalább azon sikert szülék, hogy Anglia felhagyott eredeti javaslatával. Es így, mint jól értesülten mondhatjuk, azon záradéknak a nemzeti lobogó alatt gyakorlandó kutatásjog iránti új szerződvénybe felvételében megozegtettek, miszerint a két hatalom kölcsönösen igéri a néger fejedelmekkel köntendő minden kereskedési-alkuban, azon kötelezettséget ruházni ezekre, hogy az afrikai partokon lévő rabszolga-raktárakat felbontandják. Azon esetre azonban, ha valamely négerfejedelm Franciaország vagy Anglia irányában felvállalt kötelmeit nem teljesítendi, a sértett hatalomnak jogában álland szövetségeseivel az illető négerfejedelmek rabszolgatészeket fegyveres kézzel szétrombolni. Az alsóházban Palmerston lord által fejtegetett eredeti javaslat ennyire olvadt le, mert a fegyveres elnyomulást azon két föltétthez esatoltatott, hogy először a négerfejedelmek hajlandók lesznek, főkép Franciaország és Angliával kereskedelmi-alkura lépni, mi ekkoráig nem igen történt; és másodszer, hogy ezen hajlamuk mellett lekötöztetik magokat rabszolga-telepítvényeik eltörlésére, a mely föltétre nem igen állnak rá, mert azon kereskedelmi-nyeremény, mit nekik Anglia 's Franciaország nyujthat, nem egy könnyen fogja pótolni azon hasznót, mit ök a rabszolgakereskedésből húznak, mely a néger-telepítvények eltörlése által korlátoztatnak. Még az europai polgárosodás be nem hat e barbár státusokba, 's termékeiknek az europai műterményekkel kereselési szüksége elő nem idéztetik, a

négerfejedelmek előtt nem igen lesz kedves azon kötelmeket felvállalni 's inkább minden kereskedési szerződésről lemondanak. Azon lekötöttség, melyet Franciaország 's Anglia magokra vállaltak az új kutatás-szerződésben, holt betű maradand, a rabszolgatelenítvények száma egygyel sem kevesbülend 's legfeljebb akadályozandja, hogy a két hatalom a négerfejedelmekkel kereskedelmi viszonyokba lépjen 'sat.' — (Kölni Ujság.)

NORVEGIA. A vallászsabadság iránti kormányi előadás következtében a storting felső osztályában az Odelstingben köv. határozatot: Minden keresztény felekezetet vallását szabadon és nyilván gyakorolhatja; a vegy. házassági gyermekek vallásos nevelése a szülőkre bízatik; a status luther egyházból átmenetelnek egyéb következése nem lesz. mint melyet az alkotmányos alaptörvény foglal magában, hogy t. i. status-hivatalokra csak lutheránusok képesek. A vallászsabadságot leginkább a lelkészek 's felvilágosult statusférjak küzdöttek. A más hitűek ellen azonban a vallászsabadság ellenesei sem nyilatkoztak eszépösen, mi nekik kivált azért tulajdonítható érdemül, mert ez nem mindenütt történik így. Van pedig Norvegiában négy külön felekezet, katholikus, reformatus, episcopalis és quaker felekezet. — (Allg. Ztg.)

AFRIKA. Azon hír, hogy a marokkói császár a lallamgreniai szerződés jövahajni vonakszik, az „Algerie“ és a spanyol újságok által is állítatik, melyek szerint a császár Sidi-Hamida és El-Khadir felhatalmazottit bebörtönözteté arról vádolván őket, hogy a francia felhatalmazott de la Rue tábornok által megvesztegettvén, felhatalmazási parancsai megszegésével egy nagy földterülettel ellátásba 's kérdésben sem forgott kereskedési szerződés kötésébe beleegyeztek. Az ellenzéki sajtó a császár barátságatlan magaviseletében Angliát 's főleg ennek kereskedelmi féltékenységét látja szerepelni. Ezen állítást a J. d. Débats nem tagadván, megjegyzi, hogy a kormány ez iránt nem bír hiteles tudósítással. — Későbbi számban azonban maga ezen lap is

megvallja, hogy a marokkói császár fentebb érintett vonatkozása valószínű látszik.

AUSTRALIA. A Szandwich szigeteken megjelenő „Polynesian“ két levelet közöl Pomare királytól, melyeknek egyike III. Kamehameha szandwichi királyhoz, másika pedig a francia királyhoz szól; ezen utóbbi iromány kimerítő 's vázolja azon bánásmódot, mellyel iránta a francziák viseltettek, végre bizalmát fejezvé ki a király igazságszeretete 's az angol királynő pártfogása iránt.

EGYVELEG. A luczerni nagy tanács majus 24kén elszölt a nélkül, hogy Dr. Steiger ügye felett határozott volna, biznyságául annak, hogy Steiger elmozdításával Luczernben nincsenek megalégedve. —

Itzstein és Hecker badeni követek Berlinből legfelsőbb parancs következtében elutasítottak. A parancsot közlő rendőr, annak oka iránt kérdezte, egyebet nem felelt, mint hogy ő „az okot nem tudja, különben is csak felsőbb rendeletnek eszköze lévén.“ — Az utasok ezen török bánás iránt a badeni követnél jelentést tőnek, ez azonban mit sem tevé, kötelesek valának oda hagyni a hont, hol épen most utonutfelel alkotmányról beszélnek 's álmodoznak. — A berlini lapok ezen illoyális vendégszeretet (!) nyilatkozata felett mélyen hallgatnak. — A visszatérők Lipcsében nyílt karokkal fogadtatának, hol az irodalmi körben még egy más illy eszake felett is beszélgetének. A német írók t. i. általunk is említett lipcei gyűlések után, vígan lakmároztának. Többek közt Dr. W. Jordan is emelt poharat. Felköszöntése a censor engedelmével a „Herold“ban közöltetett. Mind e mellett prof. Biedermann a lap szerkesztője törvényszék elibe, Dr. Jordan pedig „istenkáromlás“ végett büntető keresetbe vonatott. — Hogy tetszik?

A washingtoni nemzeti muzeum Sándor Sever császár anyja állítólagos koporsóját, melyet Elliott kapitány hozott Bayrutból (Syriából), illő diszben akarván tartani, a halálos ágyán fekvő vén Jacksonnak ajánlta nyughelyül. Az öreg ur

megköszönvén de el nem fogadván e tiszteletet, az intézetnek következőleg válaszola: „Bele nem egyezhetem, hogy tennem olly koporsóban nyugodjék, mellyről állítatik, hogy egy császár anyjájé volt. Republicánus érzelmem, státuséletünk egyszerűsége tiltanak ettől. Vitézeink és státusférhaink sírjai 's emlékei is legyenek bizonyítékai republicánus erkölcsaink egyszerűségének. Igazi polgári erény nem gondolható ott, hol fény-vágy és pompa uralkodnak; a népnél lakik az, a dolgozó és hasznat teremtő osztályoknál, mellyek a státusközönség esonljait 's erit képezik.“

A szükölködő külföldieket gyámlító egyesület majus 15én tartá alapítási évünnepét a cambridgei hg elnöklete alatt. A gyűlés, mellyben a porosz, hannoverai és belga követek is jelen valának, igen népes volt, 's az egyesület céljának előmozdítására egykét óra alatt 2500 font st. iratot alá. A királynő is kegyeskedett megküldeni 105 fontnyi évi járulékát.

Miklós orosz czár Varsóba váratik. Egy berlini levelező csudálkozik, hogy a felséges utazó, ebli szándokát szokás szerint, nem közlé a berlini udvarral. —

Az angol királynő majus 21kén fogadá el a dublini kérelmet Irland meglátogatása iránt, mellyet neki a dublini lord-mayor térdein nyujta át. A trónt a ministerek körzék. A királynő válasza magyarul így hangzik: „Irland! nesze semmi, fogd meg jól.“ — Az az: a királynő meglepetve fogadta a dublini követégek hódatát 's kérelmét 's egy szóval sem jelentvén ki Irlandba utazási vágyát, az egész szives fogadtatásra számot tartani nyilatkozott, azon esetre, a mikor kedves Irlandját meglátogathatja.

HIBAIGAZÍTÁS. Lapunk 190d. számában a földal 3d. has. 4d. sorb. „prendon“ hely. olv. „prendon“; 5d. sorb. „speuti hely. olv. „spenti“; a 26d. sorb. „fide“ h. olv. „fede“ a 35d. sorb. a „ki- és bevitt cikkek“ h. olv. „kivitt cikkek.“

Gr. Dessewffy Emil vezérlete mellett szerkesztí Sz en ve y J ó z s e f i.
(Szerkesztőség szállítás uritezta Hováthház 450d. sz. a. 1. em.)

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK.

(796) **Birói árverés.** (1, 2)

Tek. idős Fáy Antal ur Szabolcs megyei Bogáth helységében Nagy-Kálló városához 2 — Nyíregyháza városához pedig 3 mérföldnyi távolságban fekvő birtokából bíróság lefoglalt, 's szükséges épületekkel ellátott, 2174 majorsági, 485 urhéi, és 65 foglár-telki hold, mellyben a legjobb minőségű szántóföld vetésekkel együtt, kaszáló, legelő 's erdő foglaltatik, f. évi augustus 27kén a helyszínen árverés után mulhatlanul el fog adatni. Költ Bogáthon, majus 24kén 1845.

Szegedy István

tek. ns Szabolcs megye szolgabírája, mint végrehajtó bír.

(804) **Váltótörvényszéki idézés.** (1, 3)

Gróf Erdődy György, kinek tar'zkodása helye nem tudatik, az ellene Goldner Mózes által f. é. 6274. sz. alatt 212 p. ft iránt indított váltókereset tárgyában f. évi julius 2kán reggeli 9 óraker tartandó tárgyalásra e' váltótörvényszék előtt jelenjen meg: meg nem jelenése esetére Várady Károly gondnokul nevezetvén. Költ Pesten az e. b. kir. vizsék 1845. majus 29. tartott üléséből.

(525) **Missják Tamás 's neje Saulik Zsuzsánna el. csödpér.** (3, 3)

Határnap junius 10dike 1845.
16771. Liptó vmegye első alispánjának felirása szerint Missják Tamás 's neje Saulik Zsuzsánna ellen rendelt csödpér határnapja f. é. junius 10kére tüzetvén ki, ideiglenes tömeggondnokká Pongráz Bonaventura, perügyelővé pedig tiszteletbeli alügyész Lányi Samu nevezetvén. Költ Sz. György hó 29. 1845.

(507) **Killinger Juliánna elleni csödpér.** (3, 3)

Határnap junius 9dike 1845.
15562. Pest városa tanácsának felirása szerint Killinger Juliánna hitelezői csödületének határnapja folyó évi junius 9re tüzetvén ki, és tömeggondnokká Aigner Miklós, pergondviselővé pedig Daxner Sándor hités ügyvéd nevezetvén; ugyanez kihirdettetik. Költ Sz. György hó 23dikan 1845.

Landerer és Heckenastnál

Pesten megjelent, és kapható minden könyvárusnál:

A' legolcsóbb népkönyvek.
I. Napoleon császár történetei.

Több fametszvényvel. Ára borítékba füzve 20 kr. p.

II. Hunyady János.

Több fametszvényvel. Ára borítékba füzve 12 kr. p.

III. Árpád.

Több fametszvényvel. Ára borítékba füzve 12 kr. p.

Engländer H. és társa gyári jelentése.

Tisztelettel jelentjük a' t. cz. közönségnek, miszerint **selyemszövet-, selyemkendő- és dlvatszalog-gyárunk** folyvást működik, és olly kellemes helyzetben vagyunk, hogy tisztelt vevőinknek a' mostani pesti medard-vásárkor

saját készítményeinkkel

ugymint: **marcellin-tafota-, gros de naples-, grosgraines- és atlasz-, továbbá hügly nagy nyak-, férful nyak- és zsbkendők-,** ugyszinte különféle szélességű **atlasz- és gros de tour-dlvatszalogokkal,** legjutányosb áron, szolgáhatunk.

Engländer H. és társa.

Eladóhely: új placon Burgmann-házban Pesten. (762) (3, 3)

(791) **Megjelent és kapható**
Emich Gusztáv

magyar és külföldi könyvkereskedésben Pesten, ur- és kigyó-utca szegletén, a' es. kir. postahivatalnak átellenében, és általa minden hiteles könyvárusnál:

Népjegyzői-Hivatal

és Falusi Tanács

kézikönyve falusi előjárók számára.

Irta **Erlebeisz István** pestmegyei esküdt.

Bolti ára borítékba füzve 1 ft 30 kr. pengő pénzben.

Kérlek a' t. cz. ívtartók, méltóztatának az előfizetési ívetek f. évi junius 10-ig beküldeni a' szerzőhöz. Ezentúl az előfizetés megszűnik.

Tulajdonos: Borsos Márton. — Nyomtatja Landerer és Heckenast Pesten.

(486) **Fischer Jakab elleni csödpér.** (2, 3)

Határnap junius 9diken 1845.
13856. Pozsony városa tanácsának felirása szerint Fischer Jakab helybeli ácsmester hitelezői csödületének határnapja folyó évi junius 9dikére tüzetvén ki, és tömeggondnoknak Parcer Károly írnök, perügyelőnek pedig Sékhetzl Endre tisztú alügyész nevezetvén; ugyanez kihirdettetik. Költ Sz. György hó 15diken 1845.

(501) **Zanon András elleni csödpér.** (3, 3)

Határnap junius 5. 6. és 7dike 1845.
15313. A' Fiumei kormánysszéknek jelentése szerint Buccari törvényszéke hatósága körében Pechine nevű helyben lakó Zanon András hajóépítő ellen csödületet határozván, az illető hitelezők megjelenésére folyó évi junius 5. 6. és 7dike határnapul tüzte ki, tömeggondnokká Matkovich Gáspárt, perügyelővé pedig Suppe Fausztin ügyvédet nevezvén. Mi is kihirdettetik. Költ Sz. György hó 23. 1845.

(505) **Servais Károly elleni csödpér.** (3, 3)

Határnap junius 9dike 1845.
15563. Pest városa tanácsának jelentése szerint eladósult Servais Károly hitelezői csödületének határnapja 1845dik évi junius 9dikére tüzetvén ki; és tömeggondnokká Hebelt Engelbert, perügyelőül pedig Marcekényi Mihály hités ügyvéd nevezetvén; ugyanez kihirdettetik. Költ Sz. György hó 23. 1845.

(534) **Mészáros József Terstyánszky Márton elleni csödpér.** (2, 3)

Határnap junius 4. 5. és 6dika 1845.
17173. Nyitra vármegye felirása szerint, a' megyéjéből érseki szék részéről Mészáros József Terstyánszky Márton özvegye ellen rendelt csödpérben megjelenési határnapul folyó évi junius 4. 5. és 6dika tüzetvén ki, 's tömeggondnoknak Ferenczy Jenő, perügyelőnek pedig Lülley Rudolf nevezetvén. Költ Pünkösöd hó 6dikan 1845.

(792) **Heckenast Gusztáv** (2, 2)

pesti könyvkereskedőnél és könyvárusnál kapható:

BUDA-PEST

a' magyarok fővárosa, vagyis ezen testvér-városban létező minden nevezetesség és látni méltó dolgok **leírása.**

Vezér vidékiek és benszülöttek számára. 6 aczélmetszettel 's Buda-Pest alaprajzával. Srét. füzve 1 ft p. p.

(799) **Ajánlkozás.** (1)

Egy művelt, a' legjobb bizonyítványokkal ellátott 21 éves ifju kívánkozneq egy illendő helyre mint nevelő, vagy házioktató jönni; ki mind az elemi, mind bölcsészeti tanodai-tárgyakról, mind a' magyarnyelv oktatásáról értekezik. Bővebb tudósítást a' B. P. Híradó kiadó-hivatalában kaphatni.

(795) **Figyelmet érdemel.** (2, 2)

R.-komáromi ujonan keletkezett épületfa-kereskedő társaság, a' pesti medardvásárra leszállított, és a' pesti határban a' Duna melletti felső tégla-ház előtt kiállított, 's vörös lobogóval kitüntetett helyen mindennemű épületfa-szeret a' lehető legjutalmasb áron ajánlja a' t. cz. közönségnek. Rézvetélet 's bizodalmat megnyervén a' t. cz. közönségnek, e' társaság jóvendőre válogatott 's nagymennyiségű épületfa-szerével minden pesti vásárra megjelenend, vásáron kívül pedig Komáromban mindennemű épületfa-szeret megrendelését és a' maga költségén 's veszedelmzetésén, a' Duna két partján, bárhová kívánandó leszállítását is Kratochvil János szembetűnőleg jutalmas áron elfogadja.

Berkovics Ödön

pesti polgári színzó

lakik a' váczli-utczában 432. szám alatt „három grátiánál.“ (793) (2, 3)

A' ruszkóezl posztógyár-egyesületnek f. é. junius 15kén a' szobránczi fürdőben tartandó nagy gyűlésére minden részvényes urak ezennel meghívatnak. — egyszersmind közlétevé, hogy a' mondott határidőre az első részletbejelentésnek mulhatlanul leendő eszközzése az illetőtől beváratik. Kelt Ungvárt 1845dik évi majus 5kén tartott választmányi üléséből. (770) (3, 3)

(767) **Borárverési h ir adás.** (2, 3)

A' kir. örök alapítványi vörösbereányi uradalomnak veszprém megyéből vörösbereányi helységben létező pinczében lerakott 1840. 1843. és 1841. évi termés özvesen 1460 akó fejtett, és jó minőségű fehér borai e' f. 1845dik ében kéztiben, nevezetesen: először folyó hó 16dikan, és ha akkor el nem kelének augusztus 6dikan ugyanazon pinczénél tartandó közönséges árverés után, minden felsőbb jóvahagyás fentartása nélkül, hordónként, de hordó nélkül el- és áttaladnak. Melly időben és helyen tartandó árverésekre a' venniszándékozók készpénzzel ellátva, ezennel hivatalosok.

(803) **Gyönyörű falusi lak,** (1, 3)

és angol-kert,

melly Henth megye egyik legszebb táján a' megyei székvároshoz, és a' szalantjai fürdő- és savanyú vízhez fél-, Selmechhez, Esztergambhoz, Vácához 5-, Budapesthez 8 órányira fekszik, szabad kézből eladó. A' fő- és két melléképületben minden lehető szükséges alkatom föllefelt. Bő-ebb értesítés végett Pongrácz Gyulához bérmentes levelekben fordulhatni Ipoly-sághon.

(743) **Kos-eladás.** (3, 3)

A' legközelebbi pesti medárdvásár alkalmával f. é. junius 3kától fogva mélt. gróf Hunyady József juhnyájából különféle gyapjuminőségű hágókások lesznek eladás végett a' m. gard. egyesület köztelkén (ülől-uton) kiállítva.

(782) **Honi ipar.** (2, 2)

Azon gyárnoki vállalatok között, mellyek a' hazai ipar és fevirágzás előmozdítására céloznak: figyelmet érdemel Alványi Károly urnak honi selyem-dívatkeltme- és bársony-gyára. Ezen föltűnő szépségű gyártmányok belbecse és finomsága, 's a' jutányos ár, mellyen kaphatók, méltán igényelnek: hogy a' mélyen tisztelt közönség pártfogásába ajánlattanak. A' gyár- és gyátmányi rahely van az üllői-uton levő Donner-házban 2dik sz. alatt.

Tűbben.

B-on l
négyzet,
tökon, pé
meg. Elő
Buda-pest
5 ft., boit
ritékba 6
nyek min
soraért 5

TAR
tatás. Uj
szegények
repszabály
tergamban
tisztújítás
gyűlésről
szemle. K
französ. u
De la Pair
kowski. P
Franciaor
és egyesül
nájban be
Hivatalos
színházi já

MA
N é v
nevének „

Szerk
szére le
(a 191dik
kozási ósz
szére (a
mostonig
Sze p
kolczi cas
plebánusi
kegyes ad
kített 75
pengőben
menő hat
késztőség
ft 23 kr.

D. N
repsz a
tonban, r
nyást, ho
legfőlebb
menüink b
nem készí
tető és ju
dexeket.
mus felar
már eljut
zéki sajtó
hiszünk,
haza szel
kételes ön
vezető mó
negatio,
pendült v

És va
redéke; r
rencsénk
anyagfi fe
mint a ho
készítésk
mekeltünk
egy raká
mellyeket
zsolóknak
azon kifej
vágóbb tö
nyugalom
nem mon
azonban
ugy szölv
azon nem
mnyek r
nálunk a
lexiconok
mi kis vál
Van a
kérdések
lik t. i. el
mert ha
nincs, ki
ki az olly
betegnek,
józan és a
Ugy v
's azon bi
szerint be
csupán a
déseit me
déseket ké
azokat ke
léptetni 's
repek sze
formterve
egyetnem
nem fogn

Azzal
számban
szág szer
igeket tes